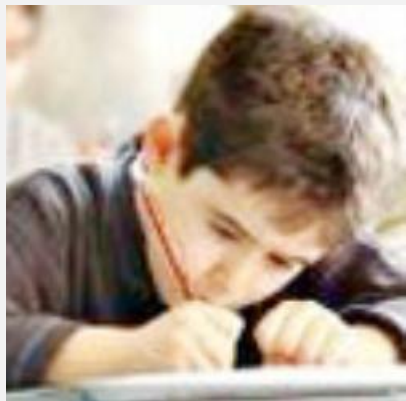

آغاز مدرسه و نگرانی‌های مادران

کودکان به‌ویژه کلاس‌اولی‌ها در روزهای اول مدرسه، ضمن شادمانی خاصی که دارند از نوعی نگرانی و ترس رنج می‌برند...

کودکان به‌ویژه کلاس‌اولی‌ها در روزهای اول مدرسه، ضمن شادمانی خاصی که دارند از نوعی نگرانی و ترس رنج می‌برند و اما، ما پدر و مادرها کمتر نقش خود را در این نگرانی‌ها جدی می‌گیریم. طبیعی است وقتی مادری خود دچار دلشوره و اضطراب جدایی از فرزند است؛ بخصوص اگر فرزند اول خانواده باشد، قطعا این نگرانی را به فرزند خود منتقل می‌کند. البته مادران همواره تلاش می‌کنند صرفا با بیان جمله‌ای مثل "مدرسه که ترس ندارد و جای خوبی است"، در درجه اول بر نگرانی خود سرپوش گذاشته و از بروز آن جلوگیری کنند تا به این وسیله نگرانی کودک نیز کاهش یابد.

درحالی که روانشناسان معتقدند معمولا بیش از حرف، دو عامل بر فرزندان ما تاثیرگذار است: یکی، رفتار ما و بعد، تجربه شخصی خودشان که معمولا ما از هردو غافل هستیم.

بنا براین، نکته اساسی این است که ما، مادران ابتدا تلاش کنیم منشا اضطراب خود را بشناسیم و با اصلاح این نگاه و پاسخگویی مناسب به پرسش‌های مزاحم ذهن‌مان، قبل از فرزند به این نگرانی‌ها غلبه کنیم. به گونه‌ای که نبود این نوع اضطراب‌ها در رفتار ما نمود یابد، نه صرفا در حرف و بیان.

به راستی هیچ‌وقت در خلوت فکر کرده‌اید که چه چیزی شما را در این مورد نگران می‌کند؟ فضای جدید مدرسه، رفتار متفاوت دانش‌آموزانی که دوستان جدید فرزندان شما خواهند بود و ممکن است با شیفت‌هایی مزاحمت برای آنها ایجاد کنند. شاید در این میان، از همه مهمتر شخصیت و برخورد معلم و گردانندگان مدرسه باشد که دقیقا نمی‌دانید چقدر از حوصله، صبر و مدیریت مناسب برای حل مشکلات فرزندان برخوردار باشند؟ ممکن است با خود فکر کنید آیا فرزندان می‌تواند با این همه مسایل جدید؛ مقررات مدرسه، دوستان، مربیان و اضطراب جدایی از مادر، خود را هماهنگ سازد...

این نگرانی‌ها همه طبیعی است اما واقعیت این است که باید اجازه دهید فرزندان این فضای جدید را با همه قواعد و مقرراتش تجربه کند. قطعا یک مادر خوب تلاش می‌کند به طور غیرمستقیم و هنرمندانه در فهم رخداد‌های جدیدی که فرزندش با آنها روبروست، به او کمک کند. به این گونه او در عمل متوجه می‌شود که مدرسه، این فضای جدید، می‌تواند تجربیات بسیار خوبی را برایش به ارمغان آورد.

یکی از نکات بسیار مهمی که بزرگترها باید به آن توجه کنند، تاثیر صحبت‌ها و بحث‌هایی است که در مورد وضعیت آموزش و یا طرح برخی تجربه‌های بدی که از برخورد نامناسب معلم یا مدیر و ناظم مدرسه شکل گرفته، در حضور بچه‌هاست. این نوع بحث‌ها معمولا ته ذهن دانش‌آموز سخت جاگیر می‌شوند به گونه‌ای که به سختی می‌توان نگرانی ناشی از آن را از بین برد و آن ذهنیت‌های پیش‌ساخته را پاک کرد.

درحالی که می‌توان بیشتر از نکات مثبت مدرسه و آثار یادگیری که سرگرم‌کننده، شیرین و لذت‌بخش است سخن گفت. و اینکه بلاخره برای بدست آوردن هرچیز خوب و دوست‌داشتنی، باید زحمت کشید و مقررات و قواعد آن را پذیرفت و بکار بست. در پایان، به این نکته اصلی برمی‌گردیم؛ رفتار شماست که باعث می‌شود اعتماد به نفس فرزندان ضعیف شود و یا برعکس، با انگیزه برای یادگیری و برخورد مناسب با فضای جدید، آماده شود.

همشهری آنلاین - معصومه کیهانی